

Για την κυρία Τασιόλα
Με αγάπη.

Να ήταν φέρε

Νόριτσα πως ζημέρωσε
μέρα γιορτής για μένα
μα νέο με βυτάρωσε
μακάρι να ήταν φέρε.

Έχασα τη δασκάλα μου,
τη λατρευτή κυρία
που είχα όλα τα χρόνια μου
με ήλιο και με κρύα.

Βόνηθα με Άγια-Ρίτη μου
το χρόνο να γυρίσω
και την ηλικία δασκάλα μου
εε μας να φέρω πίσω.

Κάνε τώρα το θάυμα σου
και να 'ταν κρύο αβείο,
μόλις περάσω να τη δω
εστην πόρτα απ' το βχολήιο.

Ξ

Σταθάρια